

Krúdy Gyula meséit alig ismerik, pedig bőven áradtak tollából az ifjúsági elbeszélések. Mátyás királyról, a kuruc vitézekről, a piros-sapkás honvédekről, hős fiúkról és leányokról mesél. A hősiek és önfeláldozó kalandok, a változatos színterek, helyzetek kínálkozóan tárulnak fel a serdültebb ifjúság szárnyra kapó fantáziája előtt. Mindez a hangulatok varázsos légkörével, a stílus költőiségével, a felnőtt olvasók érdeklődését is megragadja. A haza ügye iránti lelkesedése, a függetlenségi harcainkban résztvevő nemzetiségek iránti mély rokonszenve a nemzeti múlt helyes megbecsülésére tanít.

Krúdy más történetekben saját kora valóságára figyel. Higgadtabb gondolati formák között, de annál jellemzőbben mutatja meg egy-egy megtévedt vagy nagyzó fiatal sorsát, s ebben nem annyira a bűnhődést hangsúlyozza, mint inkább azt, hogy hibáikra saját maguk döbbenek rá. Ezeket az írásokat is meleg emberi együttérzés hatja át, s ugyanazzal a mélységes emberséggel fordul az író az egyszerű emberek felé.

A nagy író régi hívei minden biztonnal éppoly szívesen fogadják ezt a gyűjteményt, mint a nyolc-tizenkét éves, mindkét nembeli fiatalság.